ca in drevesnice ogradili. Pravo veselje je bilo gledati te krepke markovske fante, ko so regolali, po vaseh od posestika do posestnika pobirali gnoj za kompost, zlagali kompost itd. Tudi soke in razni drugi materijal so gojenci rade volje sami prispevali. O vsem delu in prispevkih materijala za drevesnico se vodi posebno knjigovodstvo. Ko bodo drevesa vzgojena, bo vsak gojenec prejel drevesca zastonj. Razdelila se bodo po količniku, vsakomur, ki je prispeval z materijalom ali delom. Drevesnični odbor si pridržuje samo kontrolo, da bo vsak gojenec posadil drevesa pravilno in samo na domačem posestvu. Kmet se boji investicij. Taka samopomoč pa pokaže, kako si lahko kmet z zavedno skupnostjo izboljša gotovo panogo gospodarstva..

Nadalje so gojenci lansko leto posadili na domačem posestvu okoli 80 kg fižola „Kivan" za proizkušnjo, letos pa so naročili čez 600 jajc plemenske štajerske kokoši ter osvojili načrt, da organizirajo v domačem okolišu nekaj nesnih središč, ki bodo sčasoma oskrbela kraj s čistokrvno perutnino. Več gojencev-posestnikov je zaprosilo kr. bansko upravo za ureditev vzornih gnojišč in travnikov. Končno imajo gojenci v načrtu nabavo sejalnega stroja, katerega bodo odplačevali z izkupičkom tistega odvišnega semena, ki ga drugače porabijo pri sejanju z roko.

Na videz ti ukrepi ne pomenijo veliko, a moramo se opravičiti s tem, da živimo v težkem gospodarskem položaju, in da ni denarja za večje gospodarske investicije. Gleda pa se na to, da pri teh gospodarskih ukrepih ni uteščen samo pohlep po pridobivanju, temveč, da se krepi in goji zadružni čut in čut kmečke samopomoči. Nočemo, da bi se pri naših skupnih podjetjih izživljali nagoni pridobivanja in izkoriščanja zemlje ali človeka ampak, da se ravno te strani našega človeka ublažijo in porinejo v ozadje, ter se razvijejo ljudje, ki so pripravljeni za blagor skupnosti tudi nekaj žrtvovati.

Obe šoli sta se vzdrževali s prispevki domačih občin, okrajnega kmetijskega odbora v Ptuju in pa s sredstvi, ki so jih dale razne lastne prireditve. Posodo za gospodinjsko-nadaljevalno šolo je prispevala kr. banska uprava v Ljubljani. Štedilnik si je nabavila šola sama iz prostovoljnih prispevkov. Kljub temu, da gre trda za denar so tukajšnji občani prispevali v to svrho okoli 800 Din, kar pomeni, da se zavedajo, kako potrebna je tukajšnji mladini poklicna izobrazba. Ker krajevne samoupravne edinice vsled nizkih proračunov niso mogle prispevati kurjave, so gojenci napravili po vaseh zbirko za drva; nabrali so toliko, da smo lahko dve zimi greli šolske prostore. Pri tem smo se prepričali o pravilnosti Fordovega načela, da previsoka podpora podpira lenobo in uničuje inicijativnost. Prepričani smo, da bi nam merodajni krajevni faktorji mudili podporo v izobilju, bi gotovo šoli tako dobro ne uspeli. Gojenci in gojenke so se morali z odborom in vodstvom vred boriti za procvit šole in ravno to je pripomoglo, da sta se obe šoli tako globoko ukoreninili v kraju.

Da ostane še nadalje vez med absolventi obeh šol in vodstvom se je ob priliki zaključka organiziral svet absolventov in absolventinj kmetsko in gospodinjsko-nadaljevalne šole. Svet se bo sestavljal po potrebi večkrat na leto. Člani in članice bodo pravi tolmači krajevnih potreb in teženj. Svet si je nadel nalogo, da bo reševal vse gospodarske kulturne, zdravstvene, higijenske in socijalna vprašanja svojega okoliša ter bo poskušal navezati stike z vsemi krajevnimi samoupravami, društvi v svrho skupnega dela za procvit markovskega kraja. —

◆◆◆◆◆◆

Dopisi.

MARIBOR. — Tudi prešmentana „kriza" ima solnčne strani! — Kdo bi verjel? Pa je vendar resnica, ne bridka, ampak za nas slogaše prav vesela. 45 „tigrov" ki so se včasih v „blaženih" časih predjanuarske politike gledali v smislu narodne prislovice „kakor pes in mačka", se je pod pritiskom strupenih plinov, katere spušča gospa „Kriza" — združilo v prav ganljivi — slogi. Pozabljeni so klerikalci, liberalci, radikalci, kmetijci, komunisti, — skratka vse, prav vse . . . Pa so se složili, kar je povsem prav; kajti sloga jači, nesloga tlači . . . Rubeži so večinoma brezuspešne, razni dolžniki so insolventni, uradniki morajo biti plačani, oblečeni in siti. To je najmanjša zahteva. — Vsi, prav vsi smo prizadeti od te „krize", o kateri sedaj vemo celo to, da pospešuje slogo — tudi nekdaj zelo „skreganih". —

Št. JANŽ (LOKA) — (Brezobziren avtomobilist.) — Ob sklepu naše zadnje številke smo prejeli: Neki še neizsledeni avtodivjak je v soboto zjutraj na cesti med Loko in Št. Janžem podrl nekega moža srednjih let. Ponesrečenec je zadobil na glavi in po celem telesu tako težke poškodbe, da vsled njegovega stanja ni bilo mogoče ugotoviti njegove istovetnosti (identitete). Kakor je vse obsodbe vredno, da je neznani avtomobilist pustil svojo žrtev na cesti brez pomoči ležati, tako zasluži vodja avtobusa tt. Leninger vso pohvalo, ker se je zavzel za ponesrečenca in ga prepeljal v ptujsko bolnico. Res lep vzgled človečanskega čustvovanja, ki zasluži vspričo surovega časa javno pohvalo! —

BREG PRI PTUJU. — (Novost za abstinente!) Da bi se ustreglo želji mnogih, katerim ne prijajo alkoholne pijače, se je otvorila na Bregu pri Ptuju brezalkoholna gostilna, ki je prva v našem mestu. Gostom se bo nudila poleg prvovrstne kave, čaja in raznih brezalkoholnih pijač tudi izbera mrzlih jedil po najnižji ceni. Več v oglasnem delu lista. —

PTUJ. — (Tenkočutni živci ali pa slaba vest?) Neki gaspodje v Ptuju so začeli radi „raznih komentarjev" v našem listu zavzemati proti istemu protivno stališče. Preskrbeli bomo, da bodo gospodje v prav čisto tiskanem listu zvedeli za marsikako čisto resnico, četudi bo mogoče za tega ali onega prebridka! — Argus Petovianus. —

„ZATAJENI SIN" povest izpod peresa prav priprostega ljudskega pisatelja bo s prihodnjo številko dokončana. Ker je povest vzbudila mnogo zanimanja med podeželskim ljudstvom, bomo isti ponatisnili in bode knjiga našim naročnikom po zmerni cen. naprodaj. Oni pa, ki niso naročniki našega lista dobe strogo popravljeno knjigo po ceni Din 10 —. Kot prihodnji podlistek bo izhajala zbirka novel pod naslovom „PES V CERKVI". — Napeta vsebina, bičanje razmer, globoka resnica, teptana pravica, farizejsko hinavstvo, — vse to bo v zbirki teh novel, ki bodo za marsikoga dobra šola. —

„ARGUS PETOVIANUS" — je naš najnovejši sotrudnik in izvestitelj. Ker pozna ptujske razmere vsled dolgoletnih skušenj mnogo bolj kakor kak „privandran Kranjec", kateri naslov se je prejel našega urednika, ki je rodom s Pohorja (analogno istoglasnemu naslovu od strani „Štajerca" v štev 21. od l. 1912!), smo mu izvestiteljsko službo radi poverili. Mož ima ne-le daljnogled, ampak je tudi oborožen z dronogledom in tudi z aparatom za presvitljenje drobovja. Ker nam je obljubil dognati bistvo ptujske krize i.s. srčne kakor gospodarske, smo ga veseli sprejeli v krog naših točnih in rednih izvestiteljev, ne boječ se, da bi tarča za kake eventuelne „razžalitve" bil nesrečni že od slavnega „Štajerca" imenovani „privandrani Kranjec" . . .

Onim, ki ne razumejo narekajev — (Znak: „—"). — Izkušenjščnjk, ki je že nekaj generacij vzgojil in se sedaj na predvečer svojega življenja smeji marsikateri politični, kulturni in gospodarski zaletelosti nas prosiza objavo sledečih stvari: V prav lepem 2. članku Vaše 12. številke ste omenili tudi „advokatski frak" in „farško kuto". Oboje ste dali pod pravilne narekaje in imel sem priliko čuti jezo nekih „šoisarjev" (ne pozabite mojih narekajev, ki imajo svoj pomen, kar ve vsak povprečen petošolec!) In sedaj, ko je ta lapidaren članek objavljen, noče vedeti nik-

Prva brezalkoholna

gostilna

otvorjena

na Bregu

pri Ptuju.

Cenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da se je na Bregu pri Ptuju št. 31 dne 3. aprila 1932 otvorila prva brezalkoholna gostilna ter se cenjenim gostom zajamči prvovrstna kava, čaj, razne druge brezalkoholne pijače ter mrzla jedila po najnižji ceni.

A. PODGORŠEK.

Črna gora pri Ptuju.

V času, ko narava vstaja v novo življenje in se v človeku poraja hrepenenje po lepotah stvarstva božjega, vpliva na človekovo dušo pismo, katerega prinašamo v naslednjem, ker se v njem zrcali vsa lepota gotovega koščka naše lepe pokrajine:

Ptujska gora v aprilu 1932.

Dragi gospod urednik!

Mili mi prijatelj!

Sprejmi bežne vtise mojega kratkega bivanja v tem krasnem kraju, nad katerim lebdi Milost Vsesilnega, v kraju, ki je pravi biser lepih vinskih goric Slovenije! — Neskaljena modrina neba se boči nad znova se porajajočo pomladjo. Tu, v tej solnca bogati pokrajini te božajo nežne južne sapice, da se čutiš svobodnega, sproščenega od vseh mučnih misli; nov pogum do življenja, nova moč se poraja v že skoraj otopelih žilah in ljubezen vstaja in raste v srcu, kakor zeleneča, skoro cvetoča vinska trta, nežno, tiho, vstrajno . . .

Sedaj zeleni in poganja klice in listje, da za omamnim cvetom prinese opojni sad' . . .

Samoten popotnik uživa po zgodovinskem hribu navzgor in navzdol nepopisne radosti in duša se napije ob teh mističnih melodijah lepote ter pozablja vse minule in še neslutene bodoče udarce Usode . . .

Diven razgled dviga človeka nad zemljo in krasno negovane gorice so le privid o Edenu onstran meja zemeljskih teženj. —

Mogočno, a vendar milozvočno doni zvon in razliva svoj misijonski klic po širnem Dravskem polju, v naročje goric, njiv, gozdov in livad. Koliko gorja je ta zvon že pregnal v težkih dneh, koliko tolažbe dal mnogim, premnogim, ve samo Oni, katerega slavo in čast oznanjuje . . .

Težka je govorica trde zgodovine iz dni preskušenj dolgih stoletij. Štirje slovenski zgodovinarji, med prvimi dr. August Stegenšek, prof. dr. Fran Kovačič, I. T. Turkuš, Fran Komatar, prof. prof. K. Capuder in drugi so obdelovali to snov prav izčrpno (Op. uredništva: Pri naši upravi se dobi proti pošiljatvi Din 5. v znamkah prav pregleden spis, ki je izšel pred 5 leti!) —

V hramu slovite romarske cerkvice. — Čuden mir objema samotnega popotnika, mir, ki diha ljubezen in usmiljenje, mir, ki te prisili pozabiti vse, kar je telesnega na tebi . . . „Ilnatega oklepa" kakor praviš v eni svojih pesmi prav nič ne čutiš, tako te prevzeme veličastvo preprostosti Majke božje črnogorske, ki te z materinsko lepimi očmi — hipnotizira' . . .

Marija, Bridka, Roža Čistosti, Pristan brodolomcev življenja, Tolažnica Žalostnih — kakor mogočna Kraljica si čuvala ta biser slovenske zemlje in Svoj božji hram pred Turki in janičarji! —

—:—

Tako se duša nasrka tod miru, kakor ga ni mogoče najti v trušču sveta.

Pa tudi za telesno žejo in lakoto je dobro preskrbljeno. Uljudni so oštirji, dobro negovano kapljico iz osrčja Haloških goric točijo in prijazni so, četudi trpijo z zaupanjem v boljše čase — posledice krize. — Kar zasanjaš lahko ob božji vinski kapljici pod zaščito One, ki je Svojega Sina prosila: „Vina nimajo!" — V tem lepem razpoloženju pozabiš vse in greš le nerad od tega zavetja, ker veš, da te bodo v dolini zajele stare, 'dnevne materijelne skrbi! Ne pozabi ob priliki oddiha se popeti na to znamenito goro. Tvoja duša, dovzetna za vse mehke sanje bo še več lepot zajela tod in se kot ovčica napasla čarov divne nepozabne okolice. — Naši izletniki mnogo grešijo, ako v sezoni velikega tujskega prometa ne obiskujejo naših krajev. Dobro bi bilo, da odpreš kako rubriko posebej za domoznanstvo in propagando za lepoto naših krajev! —

SALVE, MIHIQUE FAVE!

Tvoj Paul B—i.

N.B. Se bo zgodilo, čim bo več prostora na razpolago. Slične želje prihajajo uredništvu od mnogih strani ter jih bomo skušali uresničiti. Prav idealno bi bilo, ako bi vsaka številka imela po eno krajepisno črtico, vedno od drugod seveda! —